

Sygnatura akt IV P 129/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

O., dnia 09 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Ostródzie IV Wydział Pracy w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Dąbrowska

Protokolant: st. sekr. sąd. Marlena Młynarkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 09 czerwca 2016 r. w Ostródzie

na rozprawie

sprawy z powództwa M. G. (1) (PESEL (...))

przeciwko N. Polska Sp z o.o. w M. (KRS (...))

o wynagrodzenie za pracę, o ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy

I. zasądza od pozwanego (...) Sp. z o.o. w M. na rzecz powoda M. G. (2) kwotę 4603,96 zł (cztery tysiące sześćset trzy złote 96/100) z ustawowymi odsetkami od kwot:

- 1750 zł od dnia 12 listopada 2015 roku do dnia zapłaty,

- 1663,88 zł od dnia 11 grudnia 2015 roku do dnia zapłaty,

- 398,16 zł od dnia 11 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty

tytułem wynagrodzenia za pracę za październik, listopad i grudzień 2015 roku,

- 791,92 zł od dnia 05 lutego 2016 roku do dnia zapłaty tytułem ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy,

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala,

III. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 1750 zł (tysiąc siedemset pięćdziesiąt złotych).

UZASADNIENIE

Powód M. G. (1) złożył pozew przeciwko (...) Sp. z o.o. z siedzibą w M. o zapłatę kwoty 4960,08 zł z ustawowymi odsetkami od kwot:

- 1750 zł od dnia 12 listopada 2015 roku do dnia zapłaty,

- 1780 zł od dnia 11 grudnia 2015 roku do dnia zapłaty,

- 398,16 zł od dnia 11 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,

- 791,92 zł od dnia 05 lutego 2016 roku do dnia zapłaty.

Wniósł również o zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu wskazał, że był zatrudniony w pozwanej na podstawie umowy o pracę z dnia 30 lipca 2013 roku. Niniejszym pozwem dochodzi wynagrodzenia za pracę za

październik, listopad oraz za 5 dni grudnia 2015 roku. Ponadto powód dochodzi ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy w wysokości 76 godzin.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 15 lutego 2016 roku w sprawie IV Np (...) Sąd Rejonowy w O.nakazał pozwanej zapłatę kwoty dochodzonej pozwem oraz orzekł o kosztach postępowania.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana (...) Sp. z o.o. z siedzibą w M. wniosła o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie kosztów procesu. Podniosła, że wynagrodzenie powoda kształtowało się poziomie 1750 zł miesięcznie brutto, ale do bezpośredniej wypłaty powodowi należna jest kwota netto – po potrąceniu przez pozwaną wszystkich obciążeń publicznoprawnych. Pozwana wskazała, że za październik 2015 roku powodowi należy się wynagrodzenie w kwocie 1235,72 zł netto, za listopad 1152,54 zł netto, z uwagi na przebywanie przez powoda w okresie od 02 listopada 2015 roku do 06 listopada 2015 roku na zwolnieniu lekarskim. Odnosząc się do wynagrodzenia za grudzień 2015 roku pozwana wskazała, że powód przepracował 3 dni robocze, a 2 dni przebywał na urlopie wypoczynkowym. Pozwana przyznała również, że powodowi należy się ekwiwalent za niewykorzystany urlop wypoczynkowy w wymiarze 6 godzin.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód M. G. (1) zatrudniony był w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w M. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony z dnia 30 lipca 2013 roku, na stanowisku pomocnik operatora maszyn i urządzeń, za wynagrodzeniem 1750 zł brutto. Stosunek pracy został rozwiązany między stronami na mocy porozumienia stron z dniem 07 grudnia 2015 roku.

(dowód: umowa o pracę z 30 lipca 2013 r. k. 4, świadectwo pracy k. 5, rozwiązanie umowy o pracę za porozumieniem stron k. 6)

Pozwany (...) Sp. z o.o. z siedzibą w M. nie wypłacił powodowi M. G. (1) wynagrodzenia za październik 2015 r., listopad 2015 r. oraz 5 dni grudnia 2015 r. Pozwany nie wypłacił również powodowi ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy w wymiarze 76 godzin.

(okoliczność bezsporna, dowód: zaświadczenie Banku S. w B. k. 8)

W okresie od 02 do 06 listopada 2015 roku powód przebywał na zwolnieniu lekarskim.

(dowód: kserokopia zwolnienia lekarskiego k. 23)

Pismem z dnia 05 stycznia 2016 roku powód wezwał pozwanego do zapłaty zaległego wynagrodzenia za październik, listopad i grudzień oraz ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy.

(dowód: wezwanie do zapłaty z 05 stycznia 2016 r. k. 9)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej części.

Na wstępie zaznaczyć należy, iż w zasadzie żadna ze stron ustalonego stanu faktycznego nie kwestionowała. Zgromadzone w sprawie dokumenty nie wzbudziły wątpliwości Sądu w zakresie swej wiarygodności, w pełni korespondują ze sobą i składają się na ustalony w sprawie stan faktyczny. Nie były one kwestionowane przez strony postępowania, a nadto nie zachodziły również żadne wątpliwości, co do ich formy bądź treści.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że strona pozwana w złożonym sprzeciwie od nakazu zapłaty, zaskarżyła nakaz zapłaty wydany w postępowaniu upominawczym z dnia 15 lutego 2016 roku w całości. Jednakże przyznała, że w zakresie zapłaty wynagrodzenia za pracę powodowi przysługują kwoty netto, a nie brutto. Przyznała również, że powodowi przysługuje ekwiwalent za urlop wypoczynkowy (76 h).

Uwzględniając powyższe, Sąd zasądził na rzecz powoda wynagrodzenie w kwocie brutto za październik 2015 roku w wysokości 1750 zł. Za listopad 2015 roku Sąd zasądził wynagrodzenie w kwocie 1663,88 zł brutto, albowiem w okresie od 02 listopada do 06 listopada 2015 roku powód przebywał na zwolnieniu lekarskim, a zatem za tenże okres przysługuje mu 80% podstawy wynagrodzenia. Powodowi należy się również wynagrodzenie za 5 dni grudnia 2015 roku w kwocie 398,16 zł. Sąd zasądził ponadto ekwiwalent za niewykorzystany urlop wypoczynkowy w kwocie 791,92 zł. Wraz z należnymi odsetkami zasądzonymi na podstawie art. 481kc (punkt I wyroku).

W zakresie żądania zasądzenia wynagrodzenia ponad kwotę 1663,88 zł za listopad 2015 r. powództwo podlegało oddaleniu (punkt II wyroku).

W tym miejscu wskazać należy, że roszczenia pracownicze – wynagrodzenie za pracę zasądzone jest przez Sąd w kwocie brutto. Powyższe jest uzasadnione stanowiskiem Sądu Najwyższego wyrażonym w uchwale z dnia 7.08.2001r.: „przy wypłacie wynagrodzenia za pracę pracodawca ma jako płatnik obowiązek potrącić (odliczyć) z wynagrodzenia za pracę zaliczkę na podatek dochodowy pracownika oraz składki na ubezpieczenie społeczne. Nie dokonuje tego jednak w wykonaniu obowiązków ze stosunku pracy. Podstawą tych czynności są szczególne stosunki prawne łączące pracodawcę jako płatnika z organami ubezpieczeń społecznych lub organami podatkowymi i na podstawie szczególnych przepisów, które nie kształtują treści stosunku pracy. Wynagrodzenie za pracę, jako niezbędny element stosunku pracy (art. 22 § 1 kp), jest pojęciem określonym przepisami prawa pracy. Z przepisów tych w sposób niewątpliwy wynika, że wynagrodzenie za pracę należy się pracownikowi, stanowiąc całość obejmującą także tę część, którą pracodawca może (ma obowiązek) potrącić (odliczyć). Nie można więc w ogóle konstruować takiej definicji wynagrodzenia za pracę, w której będzie się wyróżniać część wynagrodzenia za pracę należną pracownikowi (wynagrodzenie netto) i część, która pracownikowi nie przysługuje. Wynagrodzenie za pracę należy się pracownikowi w całości i takie wynagrodzenie wyznaczone jest przez treść stosunku pracy, a więc w takiej wysokości należy je zasądzać w sporze sądowym między stronami stosunku pracy. Pojęcie wynagrodzenia "brutto" w ogóle nie występuje w przepisach prawa pracy i ma raczej znaczenie potoczne. Prawo pracy posługuje się bowiem tylko pojęciem wynagrodzenia za pracę jako takiego. Potoczne znaczenie ma też pojęcie wynagrodzenia "netto", przez które należy rozumieć część wynagrodzenia za pracę wypłacaną pracownikowi, ale tylko wtedy, gdy pracodawca dokona stosownych odliczeń na podstawie innych przepisów prawa. Jeżeli pracodawca wynagrodzenia za pracę nie wypłaci, to w ogóle nie można mówić o jakimkolwiek odliczeniu, a więc tym samym także o wypłacie części wynagrodzenia (nazywanej wynagrodzeniem netto). Powyższe stwierdzenia mają oparcie w art. 87 § 1 KP, według którego z wynagrodzenia za pracę - po odliczeniu zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych - podlegają potrąceniu określone należności. A więc mamy wynagrodzenie za pracę, od którego odliczamy zaliczkę na podatek. Jest więc oczywiste, że część podlegająca odliczeniu jest częścią wynagrodzenia za pracę”.

Zatem jeżeli pracodawca - nawet wbrew swoim obowiązkom - nie odprowadza składek na ZUS i zaliczki na podatek dochodowy, to nie znaczy to, że może w tej części wynagrodzenia pracownikowi nie zapłacić i zachować ją dla siebie. W takim wypadku jest dłużnikiem w zakresie całego wynagrodzenia i dlatego pracownik, który je otrzymuje bez przewidzianych odliczeń na cele podatkowe, nie staje się tym samym odbiorcą nienależnego mu świadczenia. Podobny pogląd wyraził Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 22 kwietnia 1998 r., I PKN 55/98 (OSNAPiUS 1999 r. nr 8, poz. 278), stwierdzając że wynagrodzenie za pracę to określone w umowie o pracę wynagrodzenie brutto, a z przepisów ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych wynika jedynie obowiązek pobierania od tego wynagrodzenia zaliczki na poczet podatku dochodowego. Zawsze więc pracodawca przeznacza na wynagrodzenie pracownika kwotę wymienioną w ustawie i przepisach płacowych, a obowiązek opłacenia podatku powoduje jedynie zmniejszenie kwoty wypłaconej do rąk pracownika.

Stosownie do art. 477² § 1 k.p.c. wyrokowi w punkcie I nadano rygor natychmiastowej wykonalności do wysokości jednomiesięcznego wynagrodzenia (punkt III wyroku).

Z uwagi, iż nie zostało wykazane by po stronie powodowej powstały koszty uzasadniające ich zasądzenie na jej rzecz w świetle art. 98 kpc, zbędne stało się wypowiedzanie w tym zakresie.